

"VAGA" MUNDIAL PEL CLIMA?

El canvi climàtic ja no és un avís, és una crua realitat. Des de fa dècades el moviment ecologista ve alarmant de les **tràgiques conseqüències** de no posar fi a l'**escalfament global** al que estem sotmetent al planeta, la nostra casa comú, al que s'ha esquarterat com si d'un pastís es tractés per treure d'ell més beneficis dels que pot produir. Evidentment l'actual responsable del deteriorament exponencial al que estem sotmetent-lo és el **capitalisme voraç** diguis neoliberal, globalitzat, economia de mercat o qualsevol altre objectiu que vulguin posar de moda per fer-lo més digerible. Quan el sistema productiu es basa en obtenir els màxims beneficis en el menor temps possible sense tenir en compte les conseqüències, es passen per alt ja no només els drets de la classe treballadora sinó també els problemes mediambientals que alteren tots els ecosistemes, fomentant èxodes migratoris o contaminant la terra, els mars i l'aigua potable entre d'altres barbaritats ecològiques.

Feta aquesta crítica al **capitalisme**, aprofitada ara pels qui van veure caure el mur del seu **model comunista autoritari** a fi d'intentar apuntar-se un punt, haurem de recriminar-los també a aquests que en pro del que anomenen **interès d'Estat**, sota el sistema econòmic que defensen, es van cometre no pocs crims ecològics. Alguns exemples són el **dessecament del Mar de Aral**, l'accident de **Txernòbil**, el fet de que durant la guerra freda **Txecoslovàquia** fos el país més contaminat d'Europa o l'obstinació errònia de la **Xina maoista** per exterminar als pardals per aconseguir més producció de gra. Mao Tse Tung sostenia que «l'home ha de derrotar a la natura» i la seva obstinació va provocar un **desequilibri ecològic** que va costar la **mort de fam** a més de **30 milions** d'obedients seguidors. Tot això també va ocórrer, sí, però s'amagava darrere de l'hermetisme habitual del comunisme estatista.

Dol pensar que aquest model social, al que encara hi ha qui aspira, sigui presentat com una alternativa als **desastres ecològics** del **capitalisme**, perquè només quan el control de la producció escapa de les mans de qui la genera, que es als qui ens interessa mantenir un equilibri ecològic respectuós, es tendeix a destruir l'entorn. Serveixi com exemple els nostres boscos comunals. En alguns, des de fa dècades no es produeix cap incendi, ja que son els mateixos vilatans qui gestionen el medi forestal del que subsisteixen. Un model que ens recorda al d'altres **col·lectivitats amazòniques** a les que ara s'expulsa després d'incendiar la selva per a produir soja amb la que alimentar al món ric i al ramat. Així doncs, ja que parlem de respecte al medi ambient, no hauríem de caure en la **dicotomia** que se'ns tendeix a presentar entre **capitalisme** o **comunisme estatista**, ambdós **anteposen** el seu **interès econòmic** a la **preservació mediambiental** i només promovent una **autogestió** allunyada del mercantilisme serem capaços de respectar l'entorn i anar teixint un **model socioecològic**.

Actualment, la submissió dels qui ens governen al poder econòmic fa que es legisli afavorint formes productives contaminants. Així que s'estan generant seriosos problemes mediambientals, sent segurament el més urgent, pels efectes que ja estem patint, el del **canvi climàtic**. Entre les conseqüències més conegudes està l'**augment de la temperatura**, provocada per l'acumulació de gasos contaminants. Paulatinament veiem com les **onades de calor** son més asfixiants, com es **fonen els glaciers**, com **augmenta el nivell del mar** fins el punt d'haver de plantejar-se el trasllat de ciutats terra endins, com **desapareixen irreversiblement nombroses espècies**, com **s'intensifiquen els fenòmens meteorològics extrems** o com es **redueix la producció de collites** amb les nefastes conseqüències que provoca.

Pel capitalisme, tot s'hi val en la seva recerca del **benefici immediat**, encara que per a això hagin de transformar la vida al planeta i l'interès col·lectiu en diners reals, de plàstic o virtuals, amb destí a **paradisos fiscals**. Uns diners dels que es beneficiaran poques mans. Aquest és el seu manual: acumular riquesa fomentant una societat basada en fer creure als qui transformem i produïm productes que la imatge que ens venen, la del **consumisme**, és la nostra meta. Res més degradant ni denigrant per a la classe obrera que aquesta **societat competitiva, insolidària i irracional**.

En aquest model social de consum, entre d'altres perles, no es pot ser feliç si no tens **vehicle propi** o si no pots presumir a les xarxes socials d'unes **vacances transcontinentals** i altament contaminants. S'aspira a que es subvencionin **cotxes contaminants** i quan s'ha contribuït a fer més gran el problema de la contaminació atmosfèrica s'amenaça amb sancions si no s'entreguen per comprar un altre que funcioni amb un altre tipus d'energia. Perquè aquesta és una altra, els desplaçaments en vehicle privat i allunyats dels llocs de feina. ¿Hi ha quelcom menys ecològic?

I que hagin de posar-nos davant de les pantalles a una adolescent per què reclamem més **cimeres governamentals** i desmobilitzar-nos! Prou d'**aturades simbòliques** i **concentracions en silenci** a manera de misses-rèquiem per un planeta en destrucció. Quan la consciència de classe s'ha perdut i s'abandona la lluita per convertir una necessitat comú en una jornada puntual i lúdica, almenys, que no desvirtuin el significat revolucionari del que és una **vaga**. La nostra presència a la manifestació, separada de tradicionals comparses i emmarcada dins d'un bloc llibertari, respon a la necessitat de denunciar que el respecte al planeta és incompatible amb el **consumisme capitalista** i amb el **comunisme estatista**. Lluitem per un **model socioecològic** basat en la **autogestió**.

